RMI L.
338

Rkkt
338
(Teljes)

OSZK
Országos Széchényi Könyvtár

Irsa
Thorkos János

OSZK
Országos Széchenyi Könyvtár

HISTORIA
REGIS ABSOLON, filij Dauid.

N. MÚZEUM KÖNYV-TÁRÁBÓL
HORVÁT ISTVÁN KÖNYVTÁRÁBÓL

PRIMA PARS.

BSOLONNAK mondom hiſtoriaiat, Attia ellen nekie tamadaſſat, Orſagabol mint vere ki ő attiat, Meg bezellem ő nagy ſőrnió halalat.

Dauid kiral vala Kiralſagaban, Vralkodik egez Sido orſagban, Lakik Hieruſalemnek varoſſaban, Nem fel ſenkitől vagyon batorſagban.

Vduara nepe ſantalan ſok vala, ioab hadnagia vitez ember vala, Erre dolgat giakorta bizta vala, Mert bőlcz ezes hadakozo ez vala.

Immar ſok nemzetſeg meghaylot vala, Dauidnak kik meg hodoltanak vala, Hire neue nagy mezze hatot vala, Sok nemzetſeg ű tőllé retteg vala.

Nemikoron ioabott meg ſolita, Mert ſő hadnaggia Dauidnak ez vala, Az Amon fiara őtet beczíata, Rabba varoſat meg Vallani hagia.

Dauid erőſſen nekie meg hagia, Varoſnak meg vitelet rea biza, ioab rabba varoſatigen vitata, Ieruſalembe Dauid hon marada.

Ime Palotaiaban Dauid nyugzik, Semmi gongia ninczyen igen aluſik, Az hadra ű czak ſemmit gondolkodik, ioab vitezſegeben igen bizik.

Cziak hamar nagy vitekben Dauid eſek, Berſabe mert am tőlle meg lattatek, Vegre tőlle am meg ſeplőſſtetek, Az Vriaſt vrat irte meg ölek.

Teczek nehez veteknek az Iſtennek, Dauidhogy ezt czie lekede nagy bűnnek, Akkor ű ezeket vele ſemminek, Mert ű nyugzik az bűn teczik ſemminek.

Am egy pelda bezed neki mondatek, Natan Prophetatol tőruin kerdetek, Kire tőlle feleiet il adatek, Az önnön feiere magyaraztatek.

Meg vőuek vegre rabatnak varoſat, Benne meg ölek Ammonnak Kiralyat, Feieből ki viuek ſep koronaiat, Elfogiilak tőle ſep tartomaniat.

Az nagy iſtennek cziuda itileti, Meg halliatok az viiket mint gyűlőli, Egy bűnt mas bűnnel mint ſokot bűntetni, Nagy haragyat ezzel megielenteni.

Dauidnak az kik fiai valanak, Öregbiknek neuet hiak Amonnak, Az Achinoan alſóntul valonak, Ez volt eggik feleſege Amonnak.

Vala maſik feleſege Dauidnak, Neuet hiak Ahigail aſſonnak, Ennek fiat neuezek cheleabnak, Ez az maſik fia Dauid kiralnak.

Lőn az harmad feleſege Dauidnak, Kinek neuet hiak matkha aſſonnak, Ennek fia hiuatek Abſolonnak, Kinek huga neueztetek Thamarnak.

Thamar az Abſolonnak huga vala, Mert egy anyatol ſűlettenek vala, Szemeliteuel ez igen ekes vala, Ieptegeuel mindent felől mul vala.

Ezre Amon egſer ket femet vete, Gonoz kiuanſagban ű magat eyte, Vigezetre űtet meg ſeplőlte, Erőzzakkal űtet meg fegenite.

Rolla battianak vala oly nagy bozzonkodaſſa, Huganak bozzuiat mint meg alhaſſa, Semmit nem tettet de vagyon nagy banatba.

Igen hamar Dauidnak ezt meg mondak, Hogy ily romlas hazan eſet meg mondak, Amon miat il vetek lőt hirre adak, Kiralada magat oly nagy banatnak.

Immar ez dolog hogy meg eſſet volna, Feletſegbe maid vgyan iutot volna Noha ket eztendőie el mult vala, Abſolonnak megis orraban vala.

Cziak magaban Abſolon bozzonkodik, Senkinek azrol nem panazolkodik, Sem io ſem gonoz erte nem hallatik, De tőlle Amon igen gyűlőltetik.

Olyűdőt Abſolon ezre valazta, Mikor leheſſen alkolmatoſſagi, Bozzuiat Amonon hogy meg alhaſſa, Hugan tőt gialazatot meg torolhaſſa.

Nemikoron iuhait nyrni kezdek, Abſolonnak folgai hirre téuek, Attiahoz Abſolon hamar be lepek, Tizteſſegel előtte meg allapek.

Szep

Szep ſóual attiat kezde onzollani, Iône hozza vendegſe-
be ũckerni, Mert iuhait moſtan kezdettek nyírni, Minden fi-
ainak ũ vele lenni.

Cziak rõuiden Kiral erre ſelele, Nem akarna neki lenni terhere, Vegre az Kiral fiakat el kire, Amont nagy nehezen velek el kere.

Rola Abſolonnak nagy õrõme lõn, Szandokanak a'kalmatoſſaga lõn, Ez dolog fenkinek tuttara nem lõn, Elmeieben mert ez cziak el reituen lõn.

Igen nagy lakodalmat czinaltata, Kiraly modra mindeneket hagia, Szolgainak erõſſen parancrola, Hogy minden ũ bezedere halgatna.

Paranczola hogy Amont altal veriek, Mihelt meg rezegedik hogy meg ölek, Tõlle nekik ez ielõl adattatek, Mihelt mongia azontul megöleſſek

Tortenek mikoron az Kiral fiak. Volnanak ott nagy lakasban az iſiak, Szolgak variak inteſet Abſolonnak, Kezek mindenben engedni vroknak

Welek idetet meg ſierzet dõlgoknak, Abſolon hamar inte ſolgainak, Vgyan ottan halala lõn Amonnak, Kin az Kiral fiak haborodanak.

Mennek igen futnak az Kiral fiak, Õzuerõket hamar ragadozzanak, Azonkõzbe ezben hir lõn Dauidnak, Hogy az Kiral fiak mind le vagittak,

Azt alita Dauid hogy mind el veztek, Minden fiai hogy megöllettenek, De ezrõl iſmet hamar hirt viuenek, Cziak Amon holt meg az tõbbi mind elnek.

Igen hamar Kiral fiak iutanak, Nagy fel ſoual miniaian igen ſirnak, Keſerues ſoual battiokat ſirattiak, Nagy fel ſoual mindenek igen ſirnak.

Oly igen ſirattia Dauid ũ fiat, Igen ſiagattia Kiraly ruhaiat, Nem ſannia fiert marũ meg holtat, ſo ſolgai ſanniak Amon halalat.

Hamarſaggal Abſolon el budoſek, Gierurſnak Kiraſlyahoz ſoliamodek, Hoon egiz eztendõigott lakek, Dauidnak nagy ſiralma kũſſebedek.

Az ãdõ kõzt loab vgy gondolkodik, Abſolon eſetin igen bankodik, Kegyelmet Kiraltul nierni ũgi ekezik, Mint õtet meg hihatna emilkedik.

Nem sokâdô muluan kegyelmet niere, Nagy sok soual attiat meg engeztele. Egy abſonyallat altal meg ſerze, Hogy Abſolon Kiralhoz meg iôhetne.

Nem akara mind az altal latnia, Hazahoz mennie meg parancziola, Noha meg iôttet meg engette vala, De ſemeliet latnia nem akara.

Ez Abſolon igen ſep iffiu vala, Iſraelbe maſſa neki nem vala, Teſte allaſa neki dizes vala, Macula ſemmi teſtiben nem vala.

Tôrtinek harom fiai leâniek, Egy leania Thamarnak neueztetek, Ket eſtendôig Ieruſalembe lakek, De mind addig Kiraltul nem lattatek.

Teczek igen neheznek Abſolonnak, Ziuet nem ſabad latnia Kiralnak, Szolgaitul el izene Ioabnak, Hozza iôue, mert izenne attianak.

Hamarſaggal ſolgai el menenek, Ketzer vrok fauaual igen kirek, El nem iône Abſolon bozzonkodek? Mezzei veteménie mind fel gyûitatek?

Oly hirtelen hir lôn ebben Ioabnak, Minden takarmani mezôn meg egtek, Meg erte Abſolon ſolgai miueltik, Kiert neki ſokat panazolkodek.

Rôuid ſoual Abſolon neki ſola, Meg monda hogy û akarattia volna, Hogy hozza nem iôt nikoron hiuatta, Ez nagy kart û azert tetette volna.

Kiralhoz meni be tôlled azt keuanom, Mit haznal nekem Geſſurbol meg iôttem, Io Femmel ha latni nem akar engôm, Iob volt volna nekem Gyeſſurban laknom.

Ottan ôlliôn meg ha megis haragzik, Vitkeimrôl ha megis emlekezik, Alnokſagimrol hogy ha bozzonkodik, Gonozſagimrol hanem feletkezik.

Sietſeggel ez ſok haluan el mene, Az Kiralnak ezeket meg bezelle, Az Kiralt nekiemeg engeztele, Abſolont kiral eleibe inte.

Immar tekinte Dauid û fiara, Attia elôt Abſolon le borula, Dauid nem tûrhete ût megapoia, Minden vitket nekie meg bocziata.

Nincz mar Kiraltol ſemmi feleiemben, Szabadſaggal vagion nagy kezûletben, Szekerek louagoknak ſerzeſeben, Ötuen firfiakat ſerze eleik en.

Gon-

Gondolkodik bőlczyen magat forgattia, Az Orſagnak magat igen aianlia, Igaz tetelit mindennek fogaggia, Az Orſagot cziak hogy hozza vohaſſa.

Regen mindent magaban el vigeze, Partolaſtattia ellen mint tehetne, Attiahoz Dauidhoz azert be mene, Nagy ſep foual û neki e beſelle.

Aldozatot iſtennek igert vala, Mikor attianak haragyaban volna, Kőuetkezek aldoznia Hebronba, Fogadaſat hogy iſtennek meg adna.

Cziak hamar hogy Hebronba iutot volna, Abſoſon hamar kimeket bocziata, Aldozatnak ſine alat iartata, Illien kőuetſeggel ûket bocziata.

Ime mikor trombita ſot hallotok, Nagy fel foual mind el fel kialczyatok, Abſolon az kiral mind azt mongiatok, Kiert tőlem tû mind ſok iot variatok.

Abſolon oly czyendeſen ebben iara, Ieruſalemből ket ſazan iőttek vala, Kik ûtet vtaba keſertek vala, De azt ſenki ingien ſem veli vala.

Mikor immar Hebronban aldoznanak, Nagy ſokan Abſolon melle allanak, Dauid ellen ſokan fel tamadának, Kik partoſi Abſolonnak valanak.

Dauid tanaczia Achitophel vala, Ki Dauidot mindenben erti vala, Abſolon ezt hamar hiuatta vala, Hebronban Abſolonhoz û ment vala.

Oly hamar hire lőn ebben Dauidnak, Iſrael nepe hodolt Abſolonnak, Fő tanaczi az Orſaggal ott vadnak, Ezen lőn erős felelme Dauidnak.

Meg ieduē ſietſeggel kezőlnek, Abſolon kezebe hogy ne eſſenek, Az varosba hogy ne rekeztetnenek, Nagy diztelen onnat ki ſietinek.

Igen nagy hanatba miniaian vannak, Gialog az varosbol el ki futának, Tiz agiaſi cziak hon hagiattatanak, Az hazak őrizni hon maradanak

Nem ſok magaual Dauid ſalat vala, Hat ſaz erős firſiakkal cziak vala Nagy fel ſoual miniaian ſirnak vala, Az puztara hudoſni mennek vala.

Ime az iſten ſekrenie ott vala, Dauidot mert velle kőuetetik vala, Kiral az ſekrint vizza kűlte vala, Illien ſokkal papoktul el valt vala.

Wigietek meg az ſekrint az varosban, Mert nekem budoſnom kel az puztaban, Az Vr talam meg ſan nagy nyauaſiamban, Be iktathat iſmet en Orſagomban.

Ollyan könnien az Vr mikor akaria. Engem haza hozhat ha ő akaria. Az mely könnien engem vit Kiraſſagra, Delegien mindenben ő akarattia.

Lönek nagy ohaitaſok mindenöknek, Mezit labbal buritot feuel mennek, Dauid fel ſoual köniörög iſtennek, Illyen ſokkal iſtenhez könörgenek.

Felſeges Vriſtenkerlek tegedet, Achitophelnek vakiczy meg ű ſiuet, Bolondicz meg minden ezet elmeiet, Tanaczianak vedel minden ereiet.

Az Kiralnak vala egy fő ſolgaia, Kuſainak ki neueztetik vala, Kiralnak ez vala bizot barattia, Varosba ily ſokkal hatra bocziata.

Ne keſſel eregi el Ieruſalembe, Kimöld meg Abſolont te mindenekben, Sies te kegyelmet kernie tőle, Tiztelſegel rendelt ſodat előtte.

Gyorſan eleibe te hamar eſſel, Ily ſokkal terdre hamar el le eſſel. Kerlek vram tekinczi ream io keduel, Feiem iozagomhoz legy kegyelemmel.

Immar felſegedet kizen ſolgalom, Mint attyadat ollyan hiuen ſolgalom, Eletembe lohoua nem vagyodom, Cziak felſegedet holtiglan ſolgalom.

Bizonnial tudom ottan meg kegielmez, Es igy neki baratſagiban lehecz, Minden titkaba tanaczyaba lehecz, Engemet giakorta hirrel irtethecz

Am egy öchie ſoab hadnagnak vala, Abiſainak ki hiuatatik vala, Dauidtul ű igen keredzik vala, Semeit meg ölni akaria vala.

Dauidnak Abiſai igien ſolla, Az ebnek felſegöd fidalmat hallia, Miczoda meg halni valo eb ez volna, Ki felſegödet igien fidalmazza

En ezebet maidan ezönt ll meg ölöm, Felſegödnek bozzuiat en meg allom, Ily ektelen fidalmat nem ſenuedöm, Ezöntul en ennek feiet el vezöm.

Kiraly ſömet Abiſaira vete, Nem akara ſemeit hogy meg ölne, Az fidalmat beköſegel ſenude, Erre Kiraly akkoron igy felele.

Az

Az Vr hatta hogy engôm fidalmazzon, Semei hogy engômet igy atkozzon, Ne banch ûtet am bator fidalmazzon, Iſtent hagyom hogy ertem bozzut allion.

Paranczolattiaba Iſtennek kôl iarnia, Meg az gonozoknakis mikor el bocziattia, Ha nam ennen fiamis ream tamadt, Ez Semei hat hogy ram ne tamadna.

Oly kegielmes Iſtenôm nekôm vagyon, Kinek elôtte minden niluan vagyon, Ki ez atokbol meg menteni tudgion, Az fidalom ellen aldomaſt adgyon.

Laſſan Dauid nepeuel eleb megien, Semei hegy teteien mellefleg megien, Sok fidalmat haitaſokat tezôn Az fôldet ſoria Dauid ellen.

Nam azomban Abſolon fel kezûle, nagy erôuel Ieruſalembe mene. Achitophel fû tanachia vagyon vele, Kuſai hamar esek eleibe.

Alazatoſon kôniôrôg Kiralynak, Nagy ûduôzletôt monda az Kiralynak, Iſten adgyon io ſerencziet felſegôdnek, Abſolon ottan ſola Kuſainak.

Kuſai oly ha te az en attiamnak, Nagy hiû embêre valal te Dauidnak, Mi ôlog hogy moſt ellene vagy annak, Moſt kellene az ſegitſeg Dauidnak

Oly nagy vetek Kuſai az te tûled, Igen nagy haladatlanſag te tûled, Ily nagy bûkſegebe el hattad ûtet, Kuſai nem io latat ez te tûled.

Nam Kuſai felele az Kiralynak, Semmikepen nem vgy kôl lônni annak, Hanem azt iſmerôm en Kiralyomnak, Az kit az Iſten valaztot Vramnak.

Sôt felſegôdet akarom halgatnom, Ez egez orſagal teged vralnom, Hogy nem mint Dauidvtan budoſnom, Iob ennekôm felſegôddel maradnom.

Immaren maſnak ſolgalni nem tudok, Mert valaztot Kiralyomtul halgatok, Ollyan hiûſegel nekôdis ſolgalok, Mint tennen attiadnak vgy ſolgalok.

Lata Kiraly ottan meg kegyelmeze, Kuſainak Abſolon meg engede, Achitophel hiuatek eleibe, Illyen ſokatû nekiek bezelle.

Im mind ketten Kuſaiual itvattok, Ez orſagba bôlchiek ezôſôk vattok. Tanacziot azert tû ketten adgyatok, Mit kôlhôn miuelnûnk mar meg laſſatok.

Az

Az Achitophel akkor az ûdôben, Mindônôk kôzt nagy tiztesſegben vagyon, Tanaczyanak nagy bôcziuleti vagyon. Mint egy Iſten nagy meltoſagban vagyon.

Rea mindennek nagy tekinteti, Kiralt mire akaria el viheti, Iſſiu Kiralt arra egiengetheti, Vagy io vagy gonoz mind rea veheti.

Ime az iſſiu Kiralt mire veue, Achitophel attia hazaba kûlde, Attia tiz agiaſihoz el be kûlde, Vele ûket mind meg ſeplôſitete.

Igh ſol neki ha az nep ezt meglattia, Attiadon lôt nagy ſegyent ha meg hallia, Annal inkab az nep magat meg bizza, Mindenre nagiob leſôn batorſaga.

Rea iſſiu Kiraly hamar engede, Az egez orſag Iattara be mene, Achitophel tanaczyanak engede, Nagy gyalazatot attian û miuele.

Ezutan ſolla iſmet Achitophel, Tizenket ezer firfiakat ezônnel, Mellem valaztok nagy ſep kezûlettel, Dauidot meg ôzôm velôk ez eiel.

Gondom leſôn hogy meg foghaſſam ûtet, Mert tudom moſt hogy igen meg faradot, Az nepel û tudom meg telepôdôt, Tudom kezembôl ki nem ſabadulhat.

Igen nagy hirtelen rea rohanok, Az nep kôzûl de ſenkit en nem bantok, Mindônôket bekeuel el bocziatok, Cziak nagy kûnnien mindent hozzad teritôk.

Ezzo haluan Kiraly mind az vrakkal, Ioua hagiak mindônôk azonnal, Kuſai elô hiuatek azonnal, Ezt eleibe adak rôuid ſoual.

Mondgy hozza it mit ſollaz ez dologhoz, Achitophelnek az û tanacziahoz, Te neked mint teczik ſoli hozza chôz, Kuſai igy ſolla mind ezôkhôz.

Azt velôm hogy errôl az Achitophel, Nem io tanacziot adot û ez vtal, Felſegôdnek ez orſagnak nagy karral. Fog lônni ez tanacz nagy romlaſſal.

Iol tudgya felſeged attiad mi voltat, Iſſiuſagatul foguan vitez voltat, Erôs vitezôknek moſt veleletet, Mindônôk tudgiak neki ember voltat.*

Ezôk nem kûlômben moſt meg buſultanak, Mert nagy keſeru lelôkkel mind vannak, mint az kegietlen meduck ollatanok, Az berkôkbôl kik kôlikôkert meg vinak.

Sôt

Sôt az nepel egiuld most nem kezd lônni, Most û az barlangokban fog lappagni, Mert nagy bôlchien tudgia magat forgatni, Kezd mindniaiunkat meg iachiottatni.

Tudgiad elôl iaroban ha egy el esik, Sokan veztek egiuld oly hir erkôzik, Ezôn az nep hamar meg remultetik, Giorsan ez hir haluan meg futamodik.

Am immar veghez mentenek mindônôk, Dauidnak ezt hamar meg izennietôk, Az puzta hegyekrôl el mennienek, Ez eiel Iordan vizen el kellienek.

Nagy hamar egy leantul meg izenek, Az papok ket fioknak hirre teuek, Kik az varosnak keuûle valanak, Ifiiak meg ertek hamar indulanak.

Sietnek oly igen mônnek az ifiiak, Egy gyermek ezt meg monda Absolonnak, Kemei hogy ott voltanak Dauidnak, Es hogy sietsegel el indultanak.

Immar az ifiiak ezt ezôkben veuek, Absolon vtannok kûldôt megertek, Nagy hamar egy emberhôz be esenek, Annak hazaual ûk el reitôzenek.

Lam egy mely kut ben az tornaczba vala, Az ifiiakat kutba ala bochiata, Az kut aitaiat felûl û be teue, Felesege egy ruhaual be fede

Veuûn riskasat ruhara felûl tôlte, Mint ha azt szaraztana ûgy tettete, Igy az kemôket az vtban el reite, Vezôdelômtûl ûket igy meg mente.

Azonban Kiraly folgai iutanak, Ott az hazban hamar be rohananak, Kemek felûl ûk nagyon tudakozanak, De semmit felôlôk nem kaphatanak.

Ninchienek ott assoni vgy szabadkozik, Vizet ittanak ottan el menenek, Haluan Kiraly folgai el menenek, De soholt ûket ûk el nem erhetek.

Igen faradanak hatra terenek, û vrokhoz hatra terenek, Az kut azontul ismet fel nittatek, Ki haganak Dauidhoz sietenek.

Az lôt dolgokat Dauidnak meg mondak, Virattig Iordan vizen el kellienek, Erre nagy hamar gondgia lûn Dauidnak, Virattig bekeuel mind el kelenek.

SECVNDA PARS.

Sôt halliatok Achitophel mint iara, Tanaczat lata meg vettetôt volna, Szamart niergeltete nagy buaba, Nagy banattal onnet hazahoz mene,

Ezők vtan mindent ő el rőndele, Hazanal valo dolgait el ſerze, Teſtamentum ſerent mindent vegeze, Magat oztan nagy banatnak erezte.

Kezuleti immar halalra vagyon. Nen tudhattia ſoha tőnni mit kellien, Banattiaban Iſtentul tauoli vagyon, Nincz tanaczia nem tudgia mit miuellyőn.

Vlőlkeben ninczen vigaztalaſa, Kiuel magat buuaba vigaztallia, Szűue vagyon eziak nagy ſomoruſagba, Nem lőn mit tőnni magat fel akazta.

No ved eződdben itt az Iſten dolgat, Az hűtetlenőkhőz ő kemeni voltat, Legy nagyob főkſegegbe el veti űket. Nem ad neki akkoron ſegitſeget.

De minden ember iol ezebe vegie, Mert giakorta eſik nagy keſertetbe, Nincz ely ember ki azt el kerűlheſſe Eletibe ne mennien keſertetre.

Azok alhatnak meg az keſertetben, Kiualt keppen az kikhez lat az Iſten, Kiket maganak valaztot az Iſten. Szent Lőlkeuel kiket vezeről Iſten.

Penig nagy giakorta fogot meg eſni, Neha valaztot fiakonnis tőrtenni, Nagy keſeruſeg lőlkőkben meg ſallani, De mind azokbolki tudgia menteni.

Az kiket el hagy azok o la vannak, Keſertetben azok bele borulnak, Mint egy tengervizeben bele halnak, Bar Achitophelt tarcz eggik peldanak.

Romlaſat mar Abſolonnak halliatok, Naponkent fegiatkozaſat lattiatok, Iſten ellen mert fel kele tudgiatok, Meli gonozul veze maid meg halliatok.

Szokot mind őrőkke ez igy lőnnie, Akki gonozul el akar veznie, Előzőris meg bolondul tanachia, Az vtan főrnien el vezűnőn maga:

Ez űdő közt Abſolon kezen vala, Iordan vizen altal kőltőzőt vala, Galad főldeben tabort tartata, Amaſa hadnagianak neue vala.

Lam iol tudgia attianak kezen voltat, Azert hozza kezite ű taborat, Dauidis mind el ſömlele taborat, Bőlczien el rőndőle minden ſereget.

Ez vtan harom fele el ozta nepet, Ioab hadnagianak ada egy reſzet, Abiſainak ada maſik reszet, Ethamnak ada harmadik reszet.

Gialogo-

Gialogokatis ſepen el rondole. Szazadoſok tizedőſöket ſerze, Igy az viadalhoz nepet kezite, Abſolon ellen ůket erőſite

Gondolkodik az ůtkőzet mint legyen, Vnnon magais az harczon velők legien. Az hadnagioknak mikor hir lůn ebben Kiralt nem akarak hogy velők legien.

Az nep az harczon letet nem akara, Mert vrokat igen feltik az hadba, Nem hagiak hogy velők ki mőnnion, Szep ſoual az nep Kiralynak igy ſolla.

Ne iůnon felſeged moſtan ki velunk, Mert az hadnak ſerenczeietul feltunk. Fogadgiad tanaczunkat teged kerunk, Minden iauara felſegődnek ſollunk.

Tőrtenhetik ha kezdunk meg futamni, Gonoz ſerenczeie kezd rea taialni, Ha felſegődnek halala kezdlőnni, Ezůnk vez kezdunk mindniaian el vezni.

Erre kerůnk fogad meg bezedůnket, Mert Abſolon tudod ezik teged kerget, lob az varosba gondunkat viſelnőd. Ha kelletik onnet megſegitenőd.

Rőuid inteſőket ammeg fogada, Az varoſnak kapuia melle alla, Az nepſeregőnkent ki megien vala, Szazankent ezerőnkint mennek vala.

De az fő hadnagiokat meg ſolliia, erőſſen nekiek megparancziola, Az egez nep hallattara meg tilta, Abſolont hogy meg ne őlnek meg hagia.

Ez ſok vtan az nep elő indula. Mind az ket had hamar eczue roppana, Nagy erős viadal köztők tamada, Iſrael nepe hamar hatat ada.

Igen nagy vezedelőm Iſrael nepen eſek, Vezenek az nap huz ezeren, Vannak mindenůt az főldnek ſinen, Ideſtoua futnak nagy fertelenul.

TERTIA PARS.

No Abſolon halalat mar halliatok, Az Iſten mint el vezte eziud alliatok. Giakorta ily dolgot nem hallottatok, Melto azert hogy tů meg halgaſſatok.

Gond mar Abſolonnak adatot vala, Egy őzuerőn mert ſellel boliog vala, őzőben Abſolont eitőttek vala, Amint lehetőrőn eſt megyen vala.

Im egy ſűru erdőbe el be iuta, Egy nagy ſűru boitos cierfa ott vala, Az őzuerőn alola megien vala. Agaiba am feie fűn akada.

Történek ötuer el mulek alola, Absolon az cierfara fel akada, Az föld es az egh közöt fün függ vala, Magat soha le nem razhátt a vala.

Immar egy vitez meg monda Ioabnak, Ki fan függeset lata Absolonnak, Ki lán vezödelmere Absolonnak, Monda Ioab akkor az hir mondonak.

No ha lattad mi ert hogy altal nem verted, Absolont miert hogy te meg nem ölted, Nem kellöt volna ötet meg kemellenöd, Az Kiraly ellen neked kedueznöd.

Te ha ötet akkor meg ölted volna, Tülem sepaiandekot vöttel volna, Iutalmat en neked megattam volna, Ioabnak az hir mondo igien solla.

Enneköm ha nem tudom mit attal volna, Kezemet rea nem vetöttem volna, Lelköm ellen ott meg nem öltem volna, Az Kiraly fiat nem veztöttem volna.

Rola Kiraly lam nektek paranczíola, Minden hallatara nektek meg hagia, Absolonnak hogy ne legyen halala, Hat ötet meg ölni ki merte volna.

Ily dolgot az Kiraly meg hallot volna, Soha el nem enizheted volna, Ezert neköm veznem kellet volna, De te azt cziak el tauoli nezted volna.

Teczek Ioabnak ez bezed neheznek, Tüle az viteznek ily so mondatek, Ezöntul en meg latod rea megiek, Im meg ölem teg rola ha banod.

Vagyon nagy haragban dárda kezeben, Absolont meg ölni hamar mene, Kegietlenul segent ott altal vere, Töb folgaiual sinte meg ölete.

Mihelt meg ölek azontul el tere, Trombitaiat erössen ü futata, Minden nepet kiuul meg tartoztata, Az nepet ne vagnak ielt nekik ada.

Immar Absolon mikor megholt volna, Az holt testöt nagy hamar fogtak vala, Egy nagy mely verömbe vetöttek vala, Szantalan sok köuet rea hantak vala.

Mikor ezök mind meg löttenek volna, Kiralyhoz Ioab hir mondot b ocziata, De egy napot velök el mulattata, Absolon halalaiert tartoztata.

Postan köuetök Kiralzhoz ereuek, Kiket az ör allok be ielöntenek, Mind az ket köuetökkel be menenek, Gióz ödelmet Kiralynak ielöntenek.

Igen

Igen kerdezi az Kiraly ſi fiait, Tudakozza eziak nekie mint voltat, Az eggik kôuet nem tuda mint voltat, Az ſôrn harczon nekie allapattiat.

Ottan az maſik kôuet be erkôzek, Ettulis fia felôl tudakozek, De felôle nem io hir mondatek, Mert el vezôt neki meg ielôntetek.

Raita ſegeni Dauid el keſerôdek, Fianak vezôdelmen eziudalkozek, Hertelen fia halalan bankodek, Nagy ſok iay ſoualſian eſedôzek.

Vala Kiraly fertelen nagy ſirasban, Abſolon halalaiert nagy banatban, Eggik hazbol az maſikban budoſuan, Keſerôg fianak ſôrnû halalan.

Mezze iayGataſa Kiralynak hallik, Attiai termezeteki ielônek, Minden eziudallia fian mint eſedôzik, De azert minden ember ebrôn aluzik.

Tuttara az nepnek ez dolog vala, Fiaert az Kiraly igy keſergene, Ioabnakis nagy hamar hir lûn ebben, Siralomra fordult û giôzôdelme.

Ezert az nep ſellel ozlani kezde, Abſolon halalaiert meg meg iede, Mint egy vert had vgy oſſlani kezde, Ki houa lat minden futnia kezde.

Raita Ioab igen meghaborodek, Hamaiſagal az Kiralyhoz be lepek, Sok bezeddel hadnagitul meg feddetek, Kiuel mind az û vetke fedeztetek,

Remulesbe minden nepedet hoztad, Giôzôdelmed napiat ſemie tetted, lambor ſolgaidat ma meg gialaztad, Kik feiôket vezni vetôttek erted.

Im azteged ſeretôket giûlôlôd, Azteged giulôlôket te feretôd, Ellenſegôdnek halalat keſerged, lambor hadnagidat nem igen ſanod.

Banatod mi raitunk nem ſok lôt volna, Mindniaian mi bar oda veztunk volna, Cziak Abſolon neked meg marat volna, Maga û neked feiedre iar vala.

Iol rea gondoli kel fel hamaiſagal, Meni ki tegy eleget ſep bezedôddel, Fâ ſolgaidnak laſſanak ſômôkuel, Adgi batorſagot nepednek kûn letôddel.

Lam ha velôk nem ſollaz mind el mennek, Eskûz'm az nagy liſtennek el hadnak, Ezôk ez eiel mindniaian el futnak, Ha tûled valami io ſot nem halnak.

Egiuld gonozban te dolgod fog esni, Nagiob vezȏdelȏm kezd raitad esni. Hogy nem ez elȏt mindeltig kezdlȏnni, Ki soha nem volt oliban kezdez iutni.

Mikor ez sokat segeni Kiraly halla, Az hadnagy bezedere ki ballaga, ȗ közȍttȏk le ůle az kapuba, Nepenek Kiraly batorsagot ada.

Az nep meg halla Kiralynak ki iutet, Minden hatra vete erȏs felelmet, Minden lata Kiralynak ielȏn letet, Hozziok ielente kegielmesseget.

Czuda nehezen Kirallyal el nieletek, Fia halalaiert ne haragunnek, Bozzu tetel erte ne adattatnek, Mert meg vala tiltua meg ne ȏletnek

Lȗn ez vtan az Orfag ȏrue giule, Dauidot esmet fekiben ȗltete, Nagy tizteſſegel Orſagaba hoza, Minden birodalmaba helyhȏztete.

Istennek cziudalatos minden dolga, Dauidot mely ala vetȏtte vala, Nagy gialazatra ȗt bocziatta vala, Meg nagy tiztesſegel fel magaztala

Be irattak ezȏkaz Bibliaban, Mi peldankra az Kiralykȏnyuekben, Mindȏnȏk tanullianak eletȏkben, Hogy ne tolſanak ily vezȏdelȏmben.

Egy keueſet az middȏnkre ſoliunk, Illyen nagy dolgokual mert mi intetȗnk, Hogy ez dolgok forogianak elȏttunk. Mert nekunkis ezȏn lesen viragunk.

Rettenetes Istennekȗ haragia, Minden allatokon nagy birodalma, Vegheretlen az ȗ hatalmaſſaga, Mindenre el hat minden hathatoſaga.

Aztis tudgiad nem nezi ſenki nagy voltat, Senkinek nem cziudallia meltoſagat, Meg nem tekinti valaki ſepleget, Be nem vezi ſenkinek nemzetſeget,

Tekintet ezȏkbȏl ſenkire ninczen, Czak ki hozza bizik vagyon kedueben. Az koroskent vagion czakkegyelmeben, Szegient ſoha nem val ſemi igieben.

Imez cziak kȏzȏnſeges aiandeka. Hiunek hitetlennek kez adomania, Valakinekdolgat vizi nagira, Vilagi ioſeerenczekkel meg lattia,

Oly kȏniȗ ůneki ha kinek mit ad, Ketelen ȗ ſenkinek ſemmit nem ad, Szabad akaratiabol ȗ mindent ad, Nem haraghatikha kinekſemit nem ad.

Nagira

Nagira azmely kűnnien valakit vizen, Meg oly igen kűnnien el ala vizen, Kazdagbol ű fegent g akorta tezőn, Szegeni niomorultbol kazdagot tezőn.

Ez vilagon hakit vit meltoſagban, Azok iol meg gondolliak ůnnőn magokban, ůtet felliek halgaſſak mindőnőkben, Tiztelleget meg adgiak eletőkben.

Moſtis lattiuk hogy mind vizza tertenek. Helie ninczien az vrnak inteſenek, Mennel tőb iokat iſtentul vőttenek, Annal kemenibek hozza lőttenek.

Probal meg minden rendet erkőlchieben, Eleitul fogua minden igieben, Feiedelmekben Iſten kegyelmeben, Cziak keueſet talaz neki kedueben.

Iſtentul nem tartiak az meltoſagot, Mert hogy eleiőkből ſallot reaiok. Azt tudgia cziak verből ſallot reaiok, Maga Iſten bizta volna reaiok.

Oly nagy ſokfor ezt meg bizonitotta, Az hatalmaſſagot hogy cziak ű adgia, Szekőkből nagy Kiralyokat le vonta, Nekiket ſegenſegből emelt nadgia.

Regen loleph patriarchat el adak, Titkon az ű battiai el arulak, Philiſteuſoknak nagy olchion adak, Vegre Kiraly vduaraban be adak.

Vneki ſerenczeie neuekődek, Ott egy tűzből maſikra ůt fel veuek, Vegre Kiralitul ű meg kedueltetek, Ægyptom orſagban vra tetetek.

Mar Saul egy ſegen kőz ember vala, ű ſamarit mikor kereſi vala, Hegyen vőlgyen gialog budoſik vala, Tiz ſamari hogy el veztenek vala.

Az Iſten ůt nagy hamar fel emele, Nagy veletlen ůt Kirallya teue, Az tőbbin feiedelme tetete, Ily nagy meltoſagban egy nap helybezte.

Banak ſokan es mind el amulanak, Hogy kőzzulők ůt valaztak Kiralynak. Az vraſagert ſokan ſugodanak, De azert azal ſemit gondolanak.

Oly veletlen Dauidot elő vonia, Iuhok mellől az Iſten ůt ki hoza, ůtetis am Kirallya valazta, Senki iregſegeuel nem gondola.

Meli ſokan Dauidra iregkődenek, Az Kiralyſagert rea bozzonkodanak, Nagy banatot erte ſokan teuenek, Maſtis talaltunk volna igy ſolanak.

Nagy

Nagy ſokan az Kiraly kôniûben vannak, Kik erôuel Vrá lônni akartak. De ſemmi nem kôlt benne maſnak attak, Ki nem annira ûzte olianak attak.

Ith Kiralyok vraknak dolgok volna. Aztôbbi kôzôt ez fû gondgia volna, Baluani imadaſt hogy el tanoztatna, Igaz tûdomant hogy predicaktatna,

Baluaniozasban nem io maſt kôuetni, Mert feiunkre vezôdelmet kezdhozni, Sem Kiralt ſem Czaſart ebben kôuetni, Gonoz nem io ebbe ûket kôuetni.

Vſoha ſenkinek ezt el nem tûrte, Sem kiczinnek ſem nagynak nem fenuette, V tizteſſeget maſnak nem engette, Mind ôrôkke ezôket meg bântette.

Szômeli valogatas ſemmi nem vala, Mind Kiraly mind vr mind ſiegeny egy vala, Tizteſſeget mind eltig meg kiuanta, Baluaniok tiztôletit meg tilrotta.

Panazza mindenût fû az irasban, Az baluani imadaſere nagy haragiaban, Sok orſagokat û nagy buſultaban, El veztôt nagy vrakat nagy buaban

Ezt meg higgied nekûnk ſem fog keduezni, Ha az mit mond nem kezdgiuk czelekedni, A mit meg tilt nem fogiuk tanoztatni, Fottig minketis mind ki kezd bagatni.

Rettenetôs neki kezebe eſni, Soha ſenki nem kezdi meg alhatni, Mikor haragiat reank kezdi vetni, Kezdunk miatta mind megemeztetni.

Iſten minem igen nagy kartval ebben, Ha ki magat eiti vezôdelômben, Ha mind ez vilag eſnek karhozatban, Iſtennek ſemi kara nincz mind aban.

Cziak fazakashoz ûnnôn magat haſonlia, Nagy giakorta az iras elô hozza, Szabadſagat kiuel û meg mutattia, Nem ketelen mindennek tudni adgia.

Vgian azôueit azert megtarttia. Tûzôn vizôn ûket meg otalmazza, Nagy vezôdelmeken altal iktattia, Lezôn mind ôrôkke otalmazoia

Lam Magyar peldaba igy ſoktak ſolni, Azuſaual az niers ſokot meg egni, lok az gonozokkal egy arant vezni, De czak ûdô ſerint ſokot ez lônni.

Iokaz gonozzokkal ha itt el veznek, Ez vilagon egy arant ha meghalnak, Lôlkôkben az iok azert meg tartatnak, Lôlkôkben az hiuek ſoha meg nem halnak.

Sőt az gonoz el vez gonoszságaban, Az hűtetlen ű hűtetlenségeben, Testeuel lélkeuel veződelőmben, Elik veghetetlen keseruségben.

Még nem segithetnek az kazdagságok, Mikor leg nagiob szükségben volnatok, Mindenőket kel nektők el hadnotok, Ha lattiatok üres az tű markotok.

Ollyan szentőkhőz ragazkottatok, Mint az alom lato embőrők almok, Kik almokban birnak nagy kazdagságot, Ha fel serkennek hat semi nincz nalok.

Remintelen dolog arnickban bizni, Mint imez arnyek fokot el mulni, Ez vilagis azonkeppen el vezni, Minden kazdagságaual el kel mulni.

Tudgiatok Esau Iacobbal mint iara, Az draga aldomast Iacobnak ada, Egy hituan tal lenchien neki bocziata, Kit vegre ű iay sioual meg sirata.

Isten adgya nekünk az ű szent Lőlket, Kiuel vezerellien eletünkbe minket, Ne vezessük el az őtők eletőt, Ez hituan vilagert az mi lőlkünket.

Sőt az Bibliabol ezőket irak, Vr fületese vtan ha irnanak, Ezer ótt száz hatuan egyben valanak, Istennek fen neuet fel magaztalak.

FINIS.